

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. gegužės 4 d. Nr. 21RE1-
(byla Nr. AG1-120/11-2026)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Lionelos Gelmanienės (pranešėja ir posėdžio pirmininkė), Beatos Labutytės ir Birutės Pranevičienės, sekretoriaujant J. D., dalyvaujant pareiškėjui A.Š.,

viešame Komisijos 2026 m. balandžio 28 d. posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo A. Š. patikslintą skundą atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos dėl sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas A. Š., šalindamas Komisijos narės (pranešėjos) 2026 m. kovo 19 d. sprendime Nr. P1-112 (byla Nr. AG1-120/11-2026) nustatytus 2026 m. kovo 16 d. pareiškimo trūkumus, Komisijai 2026 m. kovo 25 d. pateikė patikslintą skundą, prašydamas: *„įpareigoti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (VTPSI) vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamentą remiantis statybos reglamentu 1.07.03.2017 dėl statybos/remonto normų pažeidimo nubausti bauda juridinį asmenį įmonę „Statybosai“*. Kartu su patikslintu skundu pareiškėjas Komisijai pateikė *VTPSI Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. kovo 10 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl Jūsų pareiškimo“* elektroninio dokumento nuorašo kopiją kartu su metaduomenų kortele ir patikslintame skunde nurodė, kad skundžia būtent šį VTPSI sprendimą.

Komisijos narės (pranešėjos byloje) 2026 m. kovo 30 d. sprendimu Nr. 21RE1-149 nuspręsta: „1. Priimti nagrinėti Komisijoje pareiškėjo A. Š. Patikslinto skundo dalį pagal reikalavimą panaikinti VTPSI Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. kovo 10 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl Jūsų pareiškimo“. Atsakovu byloje AG1-120/11-2026 laikyti Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją prie Aplinkos ministerijos. <...> 3. Atsisakyti priimti nagrinėti Komisijoje pareiškėjo A. Š. Patikslinto skundo dalį pagal reikalavimą „įpareigoti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (VTPSI) vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamentą remiantis statybos reglamentu 1.07.03.2017 dėl statybos/remonto normų pažeidimo nubausti bauda juridinį asmenį įmonę „Statybosai“, kaip nepriskirtiną Komisijos kompetencijai.“

Atsižvelgus į tai, šioje byloje nagrinėjamo administracinio ginčo ribas nustato pareiškėjo patikslintas skundas dalyje dėl 2026 m. kovo 30 d. sprendimu Nr. 21RE1-149 priimto narinėti pareiškėjo reikalavimo ir faktinių aplinkybių, kuriomis šis reikalavimas yra grindžiamas (toliau – skundas).

Pareiškėjas Komisijos prašo panaikinti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (toliau – VTPSI, Inspekcija) Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. kovo 10 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl Jūsų pareiškimo“.

Skunde nurodo, kad VTPSI 2026 m. kovo 10 d. rašte Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl Jūsų pareiškimo (toliau – Sprendimas) rašoma, kad „patikrinimo metu nenustatyta, kad būtų pertvarkytos šildymo, aprūpinimo karštu vandeniu ar elektros bendrosios inžinerinės sistemos“, „atliekant paprastojo remonto statybos darbus patalpų viduje pranešti apie statybos darbų pradžią neprivaloma“, „kad tai nesudaro su statyba susijusį viešąjį interesą, todėl pareiškėjo pareiškimo nagrinėjimas nutraukiamas“.

Pareiškėjas nesutinka su tokiu faktų, išdėstytų pareiškėjo 2026 m. vasario 17 d. pareiškime VTPSI, interpretavimu ir pateikiamu sprendimu, nes, pareiškėjo vertinimu:

1. Kapitalinį remontą vykdžiusi įmonė „(duomenys neskelbtini)“ nesilaikė saugaus remonto vykdymo sąlygų reikalavimų (adresu (duomenys neskelbtini)) ir dėl jo metu padaryto pažeidimo buvo pažeista laikančios sienos konstrukcija, t. y. pragręžta 12 cm storio nešančioji siena ir iškrito 6x12 cm betono gabalas. Teigia, kad remontą vykdžiusi įmonė Kauno m. savivaldybės skyriuje privalėjo registruotis vykdomiems remonto darbams. Registracijos metu jie turėjo nurodyti ne tik remonto vykdymo terminus ir naudotų įrengimų keliamą triukšmą, bet ir nurodyti kiekvienos darbo dienos atliekamų darbų pradžią ir pabaigą. Visa ši informacija turėjo būti iškabinta informaciniame lape kaimynams laiptinėje. Viso šito nebuvo padaryta. Nurodo, kad Viešosios tvarkos skyriaus atsakyme Nr. (duomenys neskelbtini) nustatyta, kad pažeisti Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymo 14 straipsnio 2 dalies reikalavimai, atliekami procesiniai veiksmai. Pažymi, kad siena buvo pragręžta savaitgalį, kai remonto darbai negalimi.

2. Atvykus VTPSI specialistams patikrinti, (duomenys neskelbtini) buto savininko ir/ar vykdžiusios remontą įmonės atstovo nesulaukė. Pareiškėjo vertinimu, tai rodo 86 buto savininko ir/ar vykdžiusios remontą įmonės neatsakingumą. Buto savininkui už durų buvo užkištas informacinis pranešimas, kuris išbuvo nepajudintas 9 dienas ir neaišku ar fiziniu būdu buvo vėliau patikrintas. Pabrėžia, kad atvykusius VTPSI specialistus primygtinai priprašė užėti į pareiškėjo butą apžiūrėti padarytą pažeidimą. Jie jį apžiūrėjo iš tolo stovėdami viduryje kambario.

3. Mano, kad skundžiamame Sprendime neteisingai interpretavo Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 52 straipsnio 6 (laikančios sienos konstrukcijos pažeidimas, kuris dėl netinkamo remonto vykdymo reikalavimų vykdymo gali sukelti statinio griūties riziką) punktą ir 9 (kiti visuomenės ar jos dalies arba valstybės interesai) punktą, nes laikančioji siena būtent ir sudaro visuomenės (šiuo atveju pareiškėjo kaimynų, gyvenančių keturių kaimynų po ir virš pareiškėjo) interesą.

Atsakovė Inspekcija prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime į pareiškėjo skundą nurodo, kad 2026 m. vasario 17 d. gavo pareiškėjo tos pačios dienos „Pareiškimą“ dėl vykdomų statybos darbų bute, adresu (duomenys neskelbtini), Kaune. 2026 m. kovo 10 d. [Komisijos pastaba: taip nurodyta atsiliepime; Faktinių duomenų patikrinimo vietoje akte Nr. FAK-(duomenys neskelbtini) patikrinimo data 2026 m. kovo 3 d.] vykusio patikrinimo metu nustatyta, kad „<...> daugiabučiame gyvenamajame name, (duomenys neskelbtini), Kaune (toliau – butas), nustatyta, kad bute buvo vykdomi paprastojo remonto darbai: pakeisti elektros laidai, sudėtas gipsas, nuglaistytos ir išdažytos buto sienos, sudėtos naujos plytelės, išardytos senos grindys, kurios pakeistos naujomis. Inžinerinės sistemos bute nepertvarkomos – paliekamos tokios pat kaip buvo. Patikrinimo metu, bute, jokie statybos darbai nebuvo vykdomi“ (Inspekcijos 2026 m. kovo 5 d. Faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktas Nr. FAK-(duomenys neskelbtini)). Inspekcija, įvertinusi patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, skundžiamame Sprendime nurodė, kad „<...> adresu (duomenys neskelbtini), Kaune atnaujinta elektros instaliacija, įrengta nauja grindų danga, sudėtos naujos sienų plytelės, nuglaistytos ir nudažytos buto sienos, pakeista santechnika. Patikrinimo metu nenustatyta, kad būtų pertvarkytos šildymo, aprūpinimo karštu vandeniu ar elektros bendrosios inžinerinės sistemos“. Taip pat skundžiamame Sprendime paaiškinta, kad bute atlikti statybos darbai

priskirtini paprastojo remonto darbams (statybos techninio reglamento STR 1.01.08:2002 „Statinio statybos rūšys“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. gruodžio 5 d. įsakymu Nr. 622 (toliau – STR „Statinio statybos rūšys“), 12 punktas), kuriems statybą leidžiantis dokumentas – leidimas atlikti statinio paprastąjį remontą – neprivalomas (Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 5 punktas), o atliekant paprastojo remonto statybos darbus patalpų viduje pranešti apie statybos darbų pradžią neprivaloma (Statybos įstatymo 27 straipsnio 11 dalis). Atsižvelgdama į tai, kas nurodyta, ir remdamasi Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – Priežiūros įstatymas) 31 straipsnio 1 dalies 9 punktu, numatančiu, kad skundas paduotas dėl pažeidimų vykdant statybą, kai statybos darbams nereikia nei rengti statinio projekto, nei gauti statybą leidžiančio dokumento, nei pranešti apie statybos pradžią, išskyrus atvejus, kai: įvyko ar gresia statinio avarija; statinio statyba toje vietoje pagal teisės aktus negalima, jeigu įtariama, kad statant tokį statinį pažeistas viešasis interesas; rašytinį sutikimą dėl statybos privaloma gauti iš valstybinės žemės patikėtinio, kai statyba vykdoma valstybinėje žemėje, nenagrinėjamas, o jei šios aplinkybės paaiškėja pradėjus nagrinėti skundą, skundo nagrinėjimo procedūra nutraukiama (Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 3 dalis), Inspekcija skundžiamu Sprendimu nutraukė pareiškėjo 2026 m. vasario 17 d. skundo nagrinėjimą.

Inspekcijos nuomone, patikslintas skundas, viena vertus, neatitinka Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – IAGNTĮ) 7 straipsnio 2 dalies 7 punkto, numatančio, kad Komisijai duodamame skunde (prašyme), be kita ko, turi būti nurodytos aplinkybės, kuriomis pareiškėjas grindžia savo reikalavimą, ir tai patvirtinantys įrodymai <...>. Teigia, kad pareiškėjas, Komisijos prašydamas panaikinti skundžiamą Sprendimą, privalo įrodyti bent vieną iš Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 91 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų skundžiamo teisės akto panaikinimo pagrindų. Antra vertus, atsakovei neaišku, kaip (koku būdu) skundžiamas Sprendimas, kuris atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalyje administracinio sprendimo turiniui keliamus reikalavimus, jame, be kita ko, nurodytas jo priėmimo teisinis bei faktinis pagrindas ir motyvai, pažeidžia pareiškėjo teises. Pažymi, kad Inspekcija, įvertinusi patikslinto skundo argumentus ir reikalavimą (kurį Komisija 2026 m. kovo 30 d. sprendimu byloje Nr. AG1-120/11-2026 nors ir atsisakė priimti nagrinėti kaip nepriskirtiną Komisijos kompetencijai, tačiau taip pat leidžiantį teigti, kad ne skundžiamas Sprendimas tariamai pažeidžia pareiškėjo teises), mano, kad pareiškėjas ginčija skundžiamą Sprendimą ne todėl, kad jis neteisėtas, nemotyvuotas ar neaiškus jo turinys, bet tik todėl, kad pareiškėjas siekia kitokio jo 2026 m. vasario 17 d. skundo išnagrinėjimo rezultato.

Inspekcija, nesutikdama su pareiškėjo vertinimu, kad nagrinėjamu atveju tariamai atliekami kapitalinio remonto darbai, atkreipia dėmesį, kad atliktų statybos darbų rūšį – parastasis remontas – nustatė atestuotas statybos valstybinės priežiūros specialistas. Paaiškina, kad Statybos įstatymo 2 straipsnio 58 dalis numato, kad statinio paprastasis remontas (atitinka Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) sąvoką „einamasis remontas“) – statyba, kurios tikslas – atnaujinti statinį jo nerekonstruojant ar kapitališkai neremontuojant. Pagal STR „Statinio statybos rūšys“ 12 punktą statinio paprastojo remonto tikslas – atnaujinti esamą statinį, jo nerekonstruojant ir kapitališkai neremontuojant. Į šią statybos rūšį patenka visi statybos darbai, nenurodyti VI ir VII skyriuose. Cituoja STR „Statinio statybos rūšys“ 12 punkto nuostatas ir atkreipia dėmesį, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2009 m. kovo 6 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A756-183/2009 pažymėjo, jog „pagal STR „Statybos darbų rūšys“ 13 punktą, pagrindinis principas, kuris lemia statybos darbų priskyrimą parastajam remontui – šiais darbais nekeičiamos, nešalinamos, nestiprinamos ir nesilpninamos laikančiosios konstrukcijos“. Taigi statinio paprastuoju remontu yra siekiama iš dalies atkurti statinio ar jo dalies savybes, pablogėjusias dėl statinio naudojimo, arba jas pagerinti. Tuo tarpu statinio kapitalinis remontas yra statyba, kurios tikslas – pertvarkyti statinį: pakeisti statinio laikančiąsias konstrukcijas, nekeičiant statinio išorės matmenų (ilgio, pločio, aukščio ir pan.) (Statybos įstatymo 2 straipsnio 53 dalis). Remiantis STR „Statinio statybos rūšys“ 10 punktu, statinio kapitalinio remonto tikslas – pertvarkyti statinio laikančiąsias konstrukcijas, nekeičiant statinio išorės matmenų – ilgio, pločio, aukščio, skersmens ir pan. Laikoma, kad statinio laikančiosios konstrukcijos pertvarkomos, kai jos stiprinamos (išskyrus esamų angų

užtaisymą), silpninamos, pakeičiamos (dalinais ar visais) to paties ar kito tipo laikančiosiomis konstrukcijomis. Taigi kapitalinio remonto tikslas – visiškai atkurti statinio ar jo dalies savybes, pablogėjusias dėl statinio naudojimo, arba jas iš esmės pagerinti. Pažymi, kad laikančioji konstrukcija yra konstrukcinis statinio elementas, kurio svarbiausia paskirtis – laikyti apkrovas (konstrukcijų, įrenginių, sniego, vėjo, žmonių, grunto ir pan.) ir užtikrinti statinio mechaninį atsparumą ir pastovumą (Statybos įstatymo 2 straipsnio 23 dalis), o laikančiosios sienos – išorinės ir vidinės sienos, laikančios apkrovas nuo kitų statinio konstrukcijų ir užtikrinančios statinio mechaninį atsparumą ir pastovumą (STR „Statinio statybos rūšys“ 6.2 papunktis).

Inspekcija paaiškina, kad pagal Statybos įstatymo 24 straipsnio 3 dalį, statinio projektas turi būti parengtas, kai privaloma gauti šio įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose nurodytus statybą leidžiančius dokumentus <...>. To paties įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 5 punktas numato, kad statybą leidžiantys dokumentas yra leidimas atlikti statinio paprastąjį remontą: a) ypatingojo ar neypatingojo statinio konservacinės apsaugos prioriteto ar kompleksinėje saugomoje teritorijoje, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; b) kultūros paveldo statinio, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; c) ypatingojo ar neypatingojo statinio kultūros paveldo objekto teritorijoje ar kultūros paveldo vietovėje, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; d) valstybei svarbaus kultūrinio objekto statinio, patvirtinto Vyriausybės nutarimu; e) branduolinės energetikos objekto statinio; f) atliekant nesudėtingojo statinio paprastąjį remontą, kai keičiama statinio kategorija į neypatingąjį ar ypatingąjį statinį, leidimas atlikti statinio paprastąjį remontą yra statybą leidžiantis dokumentas. Atitinkamai atliekant paprastojo remonto statybos darbus patalpų viduje pranešti apie statybos darbų pradžią neprivaloma (Statybos įstatymo 27 straipsnio 1¹ dalis).

Atsakovė pažymi, kad nagrinėjamu atveju atliktiems statybos darbams, priskirtiniams paprastajam remontui, nereikia rengti nei statinio projekto, nei gauti statybą leidžiantį dokumentą, nei pranešti apie statybos pradžią. Todėl Inspekcija neturėjo teisinio pagrindo buto, esančio adresu (*duomenys neskelbtini*), Kaune, savininkams (statytojams) surašyti savavališkos statybos aktą ar jų atliktus darbus pripažinti neteisėtais. Svarbu paminėti, kad Inspekcija ir šiuo metu neturi jokių kitų duomenų, nei jie buvo žinomi patikrinimo metu ir skundžiamo Sprendimo priėmimo metu, todėl net ir Komisijai nustačius administracinės procedūros galimą pažeidimą ir įpareigojus Inspekciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. vasario 17 d. skundą, būtų pasiektas iš esmės tas pats rezultatas, o ir pats administracinės procedūros tariamas pažeidimas nebūtų pakankamas tam, kad skundžiamas Sprendimas būtų panaikintas. „jeigu buvo pažeistos administracinės procedūros, tačiau pakartojus visą procesą iš naujo, pasiekiant iš esmės tą patį rezultatą, administracinės procedūros pažeidimas nėra pakankamas pagrindas naikinti administracinius aktus“ (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013-06-14 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-328/2013). Nurodo, kad Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytas baigtinis statybos valstybinės priežiūros funkcijų sąrašas. Tai reiškia, kad statybos valstybinė priežiūra neapima klausimų, susijusių su, pavyzdžiui, defektų nustatymu, galimos žalos nustatymu bei atlyginimu ir pan. Pažymi, kad Inspekcija, kaip viešojo administravimo subjektas, vykdamas statybos valstybinę priežiūrą, be teisės aktuose, t. y. Statybos įstatyme, Priežiūros įstatyme, VAI įtvirtintų reikalavimų, taip pat laikosi ir viešosios teisės principo, jog „<...> viešojo administravimo subjektas turi teisę veikti tik tiek, kiek tai leidžia teisės aktai“ (LVAT 2010 m. gegužės 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A556-677/2010). Cituoja Statybos įstatymo 52¹ straipsnio nuostatas, apibūdinančias, kas sudaro su statyba susijusį viešąjį interesą ir nurodo, kad šiuo atveju pareiškėjo patikslintame skunde išdėstyti teiginiai, Inspekcijos nuomone, yra išimtinai susiję su pareiškėjo teisių, o ne visuomenės interesų tariamu pažeidimu.

Atsakovė, apibendrindama, tai, kas išdėstyta pirmiau, daro išvadą, kad Inspekcija teisės aktų nustatyta tvarka priėmė teisėtą skundžiamą Sprendimą nutraukti pareiškėjo 2026 m. vasario 17 d. skundo nagrinėjimą, o pats skundžiamas Sprendimas buvo priimtas išanalizavus teisinį reglamentavimą ir patikrinimo metu nustatytas faktines aplinkybes. Teigia, kad skundžiamas Sprendimas yra pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės aktų normomis, motyvuotas ir jame aiškiai suformuluota padaryta išvada, kad buvo atliktas paprastas remontas, kuriam atlikti nereikalingas statybos projektas ir statybą leidžiantis dokumentas, taip pat neprivaloma pranešti apie statybos pradžią. Be to, skundžiamame Sprendime pareiškėjui aiškiai, nedviprasmiškai paaiškinta,

kad „<...> vadovaujantis Civilinio kodekso 1.138 straipsniu, civilines teises įstatymų nustatyta tvarka gina teismas.<...>“.

Komisijoje 2026 m. balandžio 22 d. gauti pareiškėjo klausimai atsakovui (reg. 20R1-466). Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcija atsiliepime teigia, kad patikrinimo datos buvo kovo 3 d., kovo 5 d. ir kovo 10 d. ir klausia, kas buvo tikrinama kovo 5 d. Pareiškėjui neaišku, jei patikrinimui, vykusiam kovo 3 d. gavo informacinį laišką iš Inspekcijos, tai kodėl jo negavo patikrinimui, vykusiam kovo 10 d., kurio metu buvo tikrintas tik kaimyno butas, o pareiškėjo buto kambarys, kuriame yra pažeista laikančioji siena, buvo apžiūrėtas atmetinai kovo 3 d. Pareiškėjas nesupranta, ką Inspekcijos tikrintojai galėjo pamatyti kaimyno virtuvėje (kur yra padarytas laikančiosios sienos pažeidimas), jei kaimyno virtuvės pažeidimo vietą dengia 1 cm storio plytelės, dujinė viryklė bei spintelė. Kelia klausimą, ar normalu, kad pas kaimyną viskas gražu, o pareiškėjo kambaryje sienoje yra iškritęs betono gabalas bei likusi iki šiol neužtaisyta pragręžta 12 cm siena, kurios pažeidimo vidus nėra užtaisytas, ar reikia įsivaizduoti, kad pareiškėjo kambaryje viskas tvarkoje. Nurodo, kad Inspekcija rašo, kad pas kaimyną vyko paprastas remontas, kurį jam vykdė užsakyta statybos įmonė, ir tai yra „...statinio sąlygų pagerinimas...“ užsakovui-kaimynui, ir kelia klausimus, ar laikančiosios sienos pragrėžimas pareiškėjui irgi yra statinio sąlygų pagerinimas, kokią įtaką laikančiajam sienai turi jos pažeidimas/pragrėžimas tolesniam jos gyventojų (pareiškėjo ir žemiau/aukščiau esančių kaimynų) naudojimui. Atkreipia Inspekcijos dėmesį, kad neprašo kaimyno atlyginti žalą, nes ją atlygino draudimo kompanija. Pažymi, kad prašo nagrinėti ne kaimyno, o įmonės „(duomenys neskelbtini)“ padarytą pareiškėjui pažeidimą ir atsakomybę, kurią, pareiškėjo nuomone, privalo vertinti Inspekcija.

Komisijoje 2026 m. balandžio 27 d. gauti atsakovės Inspekcijos rašytiniai paaiškinimai (reg. 20R1-482), kuriuose atsakovė nurodo, kad Statybos ir ūkio subjektų veiklos patikrinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Inspekcijos viršininko 2023 m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr. 1V-176 (toliau – Aprašas) (redakcija, galiojanti nuo 2025 m. gegužės 1 d.), 12 punktas nustato, kad patikrinimai atliekami surašant patikrinimo aktus (kontrolinius klausimynus) <...>, išskyrus Aprašo 54 punkte nurodytas išimtis, kai surašomi faktinių duomenų patikrinimo aktai, t. y. kitais atvejais, kai reikia užpildyti patikrinimo aktą, o teisės aktai nenumato galimybės pildyti klausimyną (Aprašo 54.6 papunktis). Atitinkamai faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktas pradedamas pildyti patikrinimo metu <...>. Faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktas baigiamas pildyti ir užregistruojamas Inspekcijos naudojamoje dokumentų valdymo informacinėje sistemoje ne vėliau kaip per 3 darbo dienas po patikrinimo atlikimo (Aprašo 55 punktas). Paaiškina, kad nagrinėjamu atveju Inspekcija, 2026 m. vasario 17 d. gavusi pareiškėjo tos pačios dienos skundą, 2026 m. kovo 3 d. organizavo patikrinimą vietoje, (duomenys neskelbtini), ir 2026 m. kovo 5 d. surašė Faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktą Nr. FAK-(duomenys neskelbtini), t. y. patikrinimo dieną (2026 m. kovo 3 d.) pradėjo pildyti faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktą ir užpildytą užregistravo 2026 m. kovo 5 d., taigi Aprašo 12, 54 bei 55 punktuose įtvirtinti reikalavimai nebuvo pažeisti. Kitokių ir (ar) vėlesnių patikrinimų adresu (duomenys neskelbtini), Kaune, Inspekcija neorganizavo ir neatliko. Paaiškina, kad buvo padaryta rašymo apsirinkimo klaida, nurodant, kad tariamai patikrinimas vietoje buvo atliktas 2026 m. kovo 10 d., nors šis patikrinimas vyko 2026 m. kovo 3 d.

Pažymi, kad pareiškėjas 2026 m. vasario 17 d. skundu Inspekcijos prašė „<...> išsiaiškinti ir nubausti įmonę „(duomenys neskelbtini)“ <...> už remonto darbų vykdymo reglamento pažeidimą“. Įvertinusi pareiškėjo reikalavimą ir skunde nurodytas aplinkybes („kaimyniniame bute (duomenys neskelbtini) vykdomas kapitalinis remontas“), Inspekcija pradėjo administracinę procedūrą VAĮ 2 straipsnio 2 dalies prasme. Atitinkamai VAĮ 27 straipsnio 1 dalis numato, kad viešojo administravimo subjektas, pradėjęs administracinę procedūrą, prireikus gali faktinius duomenis patikrinti vietoje. Taigi Inspekcija tam, kad galėtų priimti administracinį sprendimą nagrinėjamu atveju, 2026 m. kovo 3 d. atliko patikrinimą vietoje ir ištyrė faktines aplinkybes („<...> adresu (duomenys neskelbtini), Kaune atnaujinta elektros instaliacija, įrengta nauja grindų danga, sudėtos naujos sienų plytelės, nuglaistytos ir nudažytos buto sienos, pakeista santechnika. Patikrinimo metu nenustatyta, kad būtų pertvarkytos šildymo, aprūpinimo karštu vandeniu ar elektros bendrosios inžinerinės sistemos“) bei

įvertinusi taikytiną galiojantį teisinį reglamentavimą 2026 m. kovo 10 d. priėmė administracinį sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl Jūsų pareiškimo“, kuriuo pareiškėjui atsakė, kad bute, esančiame *(duomenys neskelbtini)*, Kaune, atlikti statybos darbai priskirtini paprastojo remonto darbams (STR 1.01.08:2002 „Statinio statybos rūšys“ 12 punktas), kuriems statybą leidžiantis dokumentas – leidimas atlikti statinio paprastąjį remontą – neprivalomas (Statybos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 5 punktas), taip pat pranešti apie statybos darbų pradžią atliekant paprastojo remonto statybos darbus patalpų viduje neprivaloma (Statybos įstatymo 27 straipsnio 1¹ dalis).

Nurodo, kad 2026 m. kovo 3 d. patikrinimo metu Inspekcijos statybos valstybinės priežiūros specialistai buvo ir pareiškėjo bute, esančiame *(duomenys neskelbtini)*, Kaune. Ta aplinkybė, kad pareiškėjas mano, kad jo butas tariamai „buvo apžiūrėtas atmetinai“, yra subjektyvaus pobūdžio ir niekuo nepagrįsta. Taip pat Inspekcija mano, kad pareiškėjo nurodomos aplinkybės, *viena vertus*, reiškia, kad Inspekcija 2026 m. kovo 3 d. organizavo patikrinimą būtent pareiškėjo 2026 m. vasario 17 d. skundo pagrindu dėl statybos darbų, adresu *(duomenys neskelbtini)*, Kaune, o ne pareiškėjo bute, esančiame *(duomenys neskelbtini)*, Kaune, *antra vertus*, statybos valstybinė priežiūra neapima klausimų, susijusių su, pavyzdžiui, defektų nustatymu, galimos žalos nustatymu bei atlyginimu ir pan. Tai, kad pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos išvadomis ir faktinę situaciją vertina subjektyviai bei ignoruoja Priežiūros įstatymu Inspekcijai suteiktą kompetenciją, savaime nesudaro pagrindo naikinti ar pakeisti pagrįsto, išsamaus ir teisingo skundžiamo Sprendimo.

Atsakovės vertinimu, Inspekcija jai suteiktos kompetencijos apimtyje atliko veiksmus ir pareiškėjo 2026 m. vasario 17 d. skundo nagrinėjimą nutraukė. Kartu tai reiškia, kad ir teisės bei pagrindo „nubausti įmonę „*(duomenys neskelbtini)*“ Inspekcija neturėjo. Tačiau šios aplinkybės nepaneigia pareiškėjo teisės privačiai, civiline tvarka ginti teises, jei pareiškėjas mano, kad jos yra pažeistos (tą, be kita ko, nurodė ir Inspekcija. Pažymi, kad klausimai, susiję su „*statinio sąlygų pagerinimu*“, „*įtaka laikančiųjų sienų tolimesniam naudojimui*“, nepriskirtini Inspekcijos kompetencijai, apibrėžtai Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje. Atkreipia dėmesį, kad pareiškėjas dėl susidariusios situacijos turi teisę kreiptis į ekspertinę veiklą vykdančią įmonę. Ekspertizės išvada atliekama statybos techniniame reglamente STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė“, patvirtintame Aplinkos ministro 2016-11-07 įsakymu Nr. D1-738, nustatyta tvarka, o atestuotų statinio ekspertizės įmonių sąrašą rasite internete adresu www.spssc.lt.

Skundas netenkinamas

Byloje kilo ginčas dėl Inspekcijos 2026 m. kovo 10 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) teisėtumo.

Remiantis bylos medžiaga nustatytos ginčui spręsti aktualios faktinės aplinkybės:

1. Pareiškėjas su 2026 m. vasario 17 d. pareiškimu (reg. Nr. *(duomenys neskelbtini)*) kreipėsi į Inspekciją, nurodydamas, kad kaimyniniame bute nuo sausio 6 d. vykdomi kapitalinio remonto darbai, sausio 7 d. buvo pragręžta pareiškėjo buto siena, iškrito apie 11 cm betono gabalas, meistras žadėjo suremontuoti, tačiau vėliau pradėjo kaltinti priekabiavimu. Susisiekus su įmonės direktore, žada atvykti apžiūrėti padarytą žalą, tačiau iki šiol neatvyko. Pažymėjo, kad ši įmonė savivaldybėje nėra užregistravusi, kad vykdo remontą. Pareiškėjas prašė: „*išsiaiškinti ir nubausti įmonę „(duomenys neskelbtini)“ už remonto darbų vykdymo reglamento pažeidimą.*“ Kartu pateikė dvi fotonuotraukas, kuriose matosi iš sienos iškritęs gabalas mūro.

2. Inspekcijos 2026 m. kovo 5 d. Faktinių duomenų patikrinimo vietoje akte Nr. FAK-*(duomenys neskelbtini)* nurodyta, kad pagal 2026 m. vasario 17 d. prašymą reg. Nr. *(duomenys neskelbtini)* 2026 m. kovo 3 d. atliktas patikrinimas *(duomenys neskelbtini)*, Kaunas. Atlikus 2026 m. kovo 10 d. [Komisijos pastaba: tokia data nurodyta dokumente] patikrinimą, daugiabučiame gyvenamajame name, *(duomenys neskelbtini)*, Kaune (toliau – butas), nustatyta, kad bute buvo vykdomi paprastojo remonto darbai: pakeisti elektros laidai, sudėtas gipsas, nuglaistytos ir išdažytos buto sienos, sudėtos naujos plytelės, išardytos senos grindys, kurios pakeistos naujomis. Inžinerinės sistemos bute, nepertvarkomos – paliekamos tokios pat kaip buvo. Patikrinimo metu, bute, jokie statybos darbai nebuvo vykdomi.

3. Atsakovė, atsakydama į pareiškėjo 2026 m. vasario 17 d. skundą, skundžiamu Sprendimu informavo, kad Inspekcija atliko patikrinimą ir nustatė, kad adresu (*duomenys neskelbtini*), Kaune atnaujinta elektros instaliacija, įrengta nauja grindų danga, sudėtos naujos sienų plytelės, nuglaistytos ir nudažytos buto sienos, pakeista santechnika. Patikrinimo metu nenustatyta, kad būtų pertvarkytos šildymo, aprūpinimo karštu vandeniu ar elektros bendrosios inžinerinės sistemos.

Inspekcija Sprendime pareiškėjui paaiškino, kad pagal statybos techninio reglamento STR 1.01.08:2002 „Statinio statybos rūšys“ 12 punktą, atlikti statybos darbai priskiriami paprastojo remonto darbų rūšiai. Nurodė, kad vadovaujantis Statybos įstatymo 27 straipsnio 5 dalies nuostatomis leidimas atlikti statinio paprastąjį remontą privalomas: a) ypatingajam ar neypatingajam statiniui konservacinės apsaugos prioriteto ar kompleksinėje saugomoje teritorijoje, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; b) kultūros paveldo statiniui, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; c) ypatingajam ar neypatingajam statiniui kultūros paveldo objekto teritorijoje ar kultūros paveldo vietovėje, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; d) valstybei svarbaus kultūrinio objekto statiniui, patvirtintam Vyriausybės nutarimu; e) branduolinės energetikos objekto statiniui; f) atliekant nesudėtingojo statinio paprastąjį remontą, kai keičiama statinio kategorija į neypatingąjį ar ypatingąjį statinį. Paaiškino, kad vadovaujantis Statybos įstatymo 27 straipsnio 1¹ punktu atliekant paprastojo remonto statybos darbus patalpų viduje pranešti apie statybos darbų pradžią neprivaloma.

Nurodė, kad atsižvelgiant į anksčiau išdėstytą atlikti buto paprastojo remonto statybos darbus statybos leidimas neprivalomas, taip pat neprivaloma pranešti apie statybos pradžią. Pacitavo Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 9 punkto, kuriame nurodyta, kada skundai, pateikti pagal kompetenciją, nenagrinėjami, taip pat 31 straipsnio 3 dalies, kuriame nustatyta, kada skundo nagrinėjimo procedūra nutraukiama, bei Statybos įstatymo 52¹ straipsnio, kuriame nustatyta, kas sudaro su statyba susijusį viešąjį interesą, nuostatas ir nurodė, kad atsižvelgiant į tai, kad statybos darbams nereikia rengti statinio projekto, nei gauti statybą leidžiančio dokumento, nei pranešti apie statybos pradžią, o viešas interesas nepažeistas bei nėra duomenų, kad teisėsaugos institucijos atlieka tyrimą, Inspekcija informavo, kad pareiškimo nagrinėjimas nutraukiamas. Pažymėjo, jog vadovaujantis Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalimi, kurioje nustatyta, kad statybos valstybinę priežiūrą atlieka Inspekcija, o šio straipsnio 2 dalyje nurodytas baigtinis statybos valstybinės priežiūros funkcijų sąrašas. Inspekcija tikrina ar statybos darbai vykdomi teisėtai, ar statybos darbams atlikti yra reikalingas statybą leidžiantis dokumentas, kitų klausimų (defektų nustatymas, galimos žalos nustatymo bei atlyginimo ir pan.) nepriskirtų Inspekcijos kompetencijai, nenagrinėja. Informavo, kad, vadovaujantis Civilinio kodekso 1.138 straipsniu, civilines teises įstatymų nustatyta tvarka gina teismas. Paaiškino, kad jeigu pareiškėjas mano, kad jo teisės ir teisėti interesai yra pažeisti, padaryta materialinė žala, jis turi teisę kreiptis į atitinkamos kompetencijos teismą dėl savo pažeistų teisių gynimo.

4. Byloje taip pat yra Kauno miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyriaus raštas [Komisijos pastaba: dokumentas pateiktas be metaduomenų kortelės, todėl tikslios rašto datos ir numerio nustatyti negalima], kuriuo pareiškėjui atsakoma į jo pateiktą 2026 m. vasario 13 d. skundą (reg. Nr. (*duomenys neskelbtini*) „Dėl 2026-02-09 nuo 11 iki 13 val. vykdant remonto darbus kelti triukšmo, adresu (*duomenys neskelbtini*), Kaune“). Šiame rašte nurodyta, kad įvertinus skunde nurodytą informaciją ir surinktą medžiagą nustatyta, kad pažeisti Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymo 14 straipsnio 2 dalies reikalavimai ir dėl šio pažeidimo pradėta administracinių nusižengimų teisena (ROIK (*duomenys neskelbtini*)) pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 48 straipsnio 1 dalį („Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių triukšmo valdymą, nevykdymas ar pažeidimas“), atliekami procesiniai veiksmai.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 2 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai ikiteismine tvarka nagrinėja suinteresuotų asmenų skundus (prašymus) dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ar veiksmų (neveikimo) viešojo administravimo srityje. Nagrinėdama ginčą, Komisija turi patikrinti viešojo administravimo subjekto priimto akto pagrįstumą bei teisėtumą šiais aspektais, visų pirma, ar jis priimtas kompetentingo subjekto; ar buvo

laikytasi pagrindinių procedūrų, ypač taisyklių, turėjusių užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą.

Sprendžiant klausimą dėl Sprendimo teisėtumo, pirmiausia pažymėtina, kad Inspekcija yra viešojo administravimo subjektas, veikė viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai taikytinos VAI nuostatos, kurios, be kita ko, nustato viešojo administravimo principus, garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (VAI 1 straipsnio 1 dalis).

Viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad viešojo administravimo subjektai vykdydami įstatymais joms priskirtą veiklą, veiklą tik taip, kaip numato teisės aktai. VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. VAI 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-7/2012). VAI 3 straipsnio 8 punkte yra įtvirtintas nepiktnaudžiavimo valdžia principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektams draudžiama atlikti viešojo administravimo funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų viešojo administravimo įgaliojimų arba priimti administracinius sprendimus siekiant kitų, negu įstatymų ar kitų teisės aktų nustatyta, tikslų. VAI 3 straipsnio 9 punkte įtvirtinto objektyvumo principo turinys reiškia, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs.

VAI 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad *prašymas* – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. *Skundas* – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (to paties straipsnio 12 dalis). *Administracinis sprendimas* – teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei (to paties straipsnio 5 dalis).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje ne kartą yra konstatavęs, kad administraciniuose teismuose paprastai nagrinėjami tik suinteresuotų asmenų kreipimaisi dėl jiems teisinės pasekmės sukeliančių individualių teisės aktų (veiksmų), priimtų viešojo administravimo srityje (pvz., 2019 m. sausio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-74-629/2019), o reikalavimas, kurio patenkinimas nereiškia pažeistų teisių ir interesų apgynimo, administraciniuose teismuose nenagrinėtinas. Esminis individualaus administracinio akto požymis – konkrečių teisinių pasekmių nustatymas tam tikram asmeniui ar jų grupei. Teisės akto priskyrimo administraciniam aktui klausimas yra sprendžiamas ne vien pagal teisės akto pavadinimą, jame nurodytą apskundimo tvarką ar vartojamas sąvokas, bet pagal tikrąjį teisės akto turinį, nustatomą pagal administraciniam sprendimui būdingus požymius. Administracinės bylos nagrinėjimo dalyku gali būti tik toks reikalavimas, kuriuo siekiama išspręsti administracinį ginčą, ir kurio patenkinimas reikštų pažeistų teisių ar interesų apsaugą.

VAI 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles. Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (toliau – ir Taisyklės), patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875, 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Taisyklių 45

punkte nustatyta, kad atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Ginčui aktualios Priežiūros įstatymo, kuris nustato teritorijų planavimo valstybinės priežiūros ir statybos valstybinės priežiūros tvarką, priežiūrą atliekančias institucijas, jų kompetenciją, pareigas ir teises (1 str. 1 d.), nuostatos. Pagal Priežiūros įstatymo 7 str. 1 d. statybos valstybinę priežiūrą atlieka Inspekcija. Statybos valstybinė priežiūra apima: 1) prisijungimo sąlygų ir specialiųjų architektūros reikalavimų, specialiųjų paveldosaugos reikalavimų, specialiųjų saugomos teritorijos tvarkymo ir apsaugos reikalavimų (toliau – specialieji reikalavimai) išdavimo terminų laikymosi priežiūrą, išduotų prisijungimo sąlygų ir (ar) specialiųjų reikalavimų teisėtumo tikrinimą; 2) statybą leidžiančių dokumentų teisėtumo tikrinimą; 3) statybos dalyvių veiksmų atitikties statybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimams tikrinimą; 4) statybos vykdymo teisėtumo tikrinimą; 5) privalomųjų nurodymų pateikti reikalingą informaciją, dokumentus, pašalinti patikrinimų metu nustatytus teisės aktų pažeidimus teikimą; 6) statybos užbaigimo procedūros organizavimą; 7) šiame skirsnyje nurodytų dokumentų išdavimą; 8) statomų statinių avarijų tyrimą; 9) asmenų prašymų, skundų dėl statybos proceso nagrinėjimą; 10) konsultacijų ir metodinės pagalbos dėl statybos proceso teikimą ir kitus prevencinius veiksmus, kuriais siekiama mažinti pažeidimų vykdant statybą: teisės aktų analizę, informacijos apie teisės aktų taikymą vertinimą ir viešinimą, prevencinius patikrinimus; 11) pranešimų apie statybos pradžią tikrinimą; 12) pažymų apie statinio statybą be nukrypimų nuo esminių statinio projekto sprendinių teisėtumo tikrinimą; 13) kitus šiame įstatyme ir kituose statybos valstybinę priežiūrą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus su statybos valstybine priežiūra susijusius Inspekcijos veiksmus. (7 str. 2 d.).

Statybą leidžiančių dokumentų išdavimo teisėtumo tikrinimas reglamentuotas Priežiūros įstatymo 10 straipsnyje, o statybos tikrinimas – Priežiūros įstatymo 11 straipsnyje. Prašymų ir skundų nagrinėjimas reglamentuojamas Priežiūros įstatymo VI skirsnyje. Bendrosios skundų nagrinėjimo taisyklės nustatytos Priežiūros įstatymo 30 straipsnyje.

Statybos įstatymo 18 straipsnio 7 dalies 3 punkte nustatyta, kad rangovas privalo vykdyti statybos darbus pagal statinio projektą <...>. Kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais privaloma pranešti apie statybos pradžią, statybos darbus galima vykdyti tik pagal statinio projekto, užregistruoto Lietuvos Respublikos statybos leidimų ir statybos valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje „Infostatyba“, sprendinius (27² straipsnio 4 dalis).

Vadovaujantis Statybos įstatymo 2 straipsnio 53 dalimi, statinio kapitalinis remontas – statyba, kurios tikslas – pertvarkyti statinį: pakeisti statinio laikančiąsias konstrukcijas, nekeičiant statinio išorės matmenų (ilgio, pločio, aukščio ir pan.). Statinio paprastasis remontas (atitinka Lietuvos Respublikos civilinio kodekso sąvoką „einamasis remontas“) – statyba, kurios tikslas – atnaujinti statinį jo nerekonstruojant ar kapitališkai neremontuojant (2 straipsnio 58 dalis).

Statybos įstatymo 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad statinio projektas turi būti parengtas, kai privaloma gauti šio įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose nurodytus statybą leidžiančius dokumentus, šio įstatymo 27 straipsnio 11 dalyje nurodytais atvejais, taip pat kai šio įstatymo 27 straipsnio 1 dalyje nurodytiems krašto apsaugos tikslams skirtose teritorijose statomiems statiniams statybą leidžiantis dokumentas nereikalingas, išskyrus daugiabučių namų ar viešųjų pastatų kapitalinio remonto projektus, kurie turi būti parengti visais atvejais. <...>.

Atvejai, kada reikalingas leidimas atlikti statinio paprastąjį remontą, nustatyti Statybos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 5 punkte: a) ypatingajam ar neypatingajam statiniui konservacinės apsaugos prioriteto ar kompleksinėje saugomoje teritorijoje, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; b) kultūros paveldo statiniui, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; c) ypatingajam ar neypatingajam statiniui kultūros paveldo objekto teritorijoje ar kultūros paveldo

vietovėje, kai atliekamas esminis statinio išvaizdos keitimas; d) valstybei svarbaus kultūrinio objekto statiniui, patvirtintam Vyriausybės nutarimu; e) branduolinės energetikos objekto statiniui; f) atliekant nesudėtingojo statinio paprastąjį remontą, kai keičiama statinio kategorija į neypatingąjį ar ypatingąjį statinį.

Statybos įstatymo 27¹ straipsnio 1¹ dalyje nustatyta, kad nereikia gauti statybą leidžiančio dokumento, bet privaloma pranešti apie statybos pradžią, pateikiant šio įstatymo 27² straipsnio 5 ar 5¹ dalyse išvardytus dokumentus šiais atvejais: 1) daugiabučio namo, viešojo pastato kapitaliniam remontui, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytus atvejus (kai privalomas statybą leidžiantis dokumentas); 2) daugiabučiame name ar viešajame pastate įrengiant, pertvarkant, išmontuojant pastato dujų, šildymo, aprūpinimo karštu vandeniu ar elektros bendrąsias inžinerines sistemas; 3) statant naują nesudėtingąjį II grupės statinį kultūros paveldo objekto ar kultūros paveldo vietovės apsaugos zonoje; 4) statant naują nesudėtingąjį II grupės statinį magistralinio dujotiekio vietovės klasių teritorijoje; 5) rekonstruojant nesudėtingąjį II grupės statinį kultūros paveldo objekto ar kultūros paveldo vietovės apsaugos zonoje; 6) rekonstruojant nesudėtingąjį II grupės statinį magistralinio dujotiekio vietovės klasių teritorijoje; 7) griauinant neypatingąjį statinį, pastatytą ne anksčiau kaip prieš 50 metų arba nepatenkanti į kultūros paveldo objekto teritoriją ar kultūros paveldo vietovę; 8) statant naują statinį, rekonstruojant statinį, kuris skirtas Investicijų įstatyme nurodytiems stambiems projektams, išskyrus stambius projektus, Vyriausybės nutarimu pripažintus užtikrinančiais neatidėliotinus valstybės saugumo ir gynybos poreikius, įgyvendinti arba kuris skirtas Lietuvos Respublikos laisvųjų ekonominių zonų pagrindų įstatyme nurodytų laisvųjų ekonominių zonų įmonių veiklai vykdyti, arba kuris skirtas Gynybos ir saugumo pramonės įstatyme nurodytiems gynybos ir saugumo pramonės produktų gamybos vystymo projektams įgyvendinti, arba nugriauinant statinį, esantį stambaus projekto, išskyrus stambų projektą, Vyriausybės nutarimu pripažintą užtikrinančiu neatidėliotinus valstybės saugumo ir gynybos poreikius, įgyvendinimui skirtoje teritorijoje arba laisvųjų ekonominių zonų teritorijoje, arba gynybos ir saugumo pramonės produktų gamybos vystymo projektams įgyvendinti skirtoje teritorijoje.

Su statyba susijęs viešasis interesas apibrėžiamas Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje, kuriame nurodyta, kad su statyba susijusį viešąjį interesą sudaro: 1) kraštovaizdžio, gamtos ir nekilnojamojo kultūros paveldo, miškų, žemės gelmių išteklių, kitų gamtos išteklių apsauga ir racionalus naudojimas, visuomenės sveikatos apsauga, darnus kultūrinio kraštovaizdžio formavimas; 2) valstybės, savivaldybės žemės naudojimas, valdymas ar disponavimas ja, statyba saugomose teritorijose, miškuose, visuomeninės paskirties statiniuose ar teritorijose; 3) valstybės ir savivaldybių funkcijoms ar teritorijų funkcionavimui reikalinga socialinė ar inžinerinė infrastruktūra, šios infrastruktūros plėtojimas; 4) valstybei svarbūs projektai, kaip jie suprantami pagal Teritorijų planavimo įstatymą; 5) visuomenės informavimas ir jos dalyvavimas priimant sprendimus; 6) galima statinių griūtis rizika; 7) aplinkos prieinamumas, įskaitant aplinkos atitiktį asmenų su negalia individualiesiems pagalbos poreikiams; 8) architektūros kokybė; 9) kiti visuomenės ar jos dalies arba valstybės interesai.

Statinio paprastas remontas apibrėžtas STR „Statinio statybos rūšys“ VIII skyriuje, kurio 12 punktas nurodyta, kad statinio paprastojo remonto tikslas – atnaujinti esamą statinį, jo nerekonstruojant ir kapitališkai neremontuojant. Į šią statybos rūšį patenka visi statybos darbai, nenurodyti VI ir VII skyriuose, tarp jų: statinio nelaikančiųjų konstrukcijų (jų tarpe – laiptų aikštelių, laiptatakų, nepriskiriamų statinio laikančiosioms konstrukcijoms) įrengimas, perstatymas, pertvarkymas ar griovimas (12.1 pp.); sąramų laikančiose sienose stiprinimas, keitimas jų nesilpninant; pavienių elementų (rąstų, gegnių, plytų ir pan.) laikančiose konstrukcijose pakeitimas, nesilpninant laikančiųjų konstrukcijų (12.2 pp.); fasadų ar stogo dangos ar apdailos keitimas (12.4 pp.); angų, reikalingų statinio inžinerinių sistemų įrengimui iškirtimas skersai laikančiąsias atitvaras, kai bet kuris angos matmuo ne didesnis už atitvaros storį (12.5 pp.); nišų laikančiose atitvarose iškirtimas, kai nišos gylis neviršija pusės atitvaros storio, o kiti nišos matmenys ne didesni kaip dvigubas atitvaros storis (12.6 pp.); angų atitvarose užtaisymas, buvusių laikinai užtaisytų angų atvėrimas (12.7 pp.); pastatų ar jų dalių apšiltinimas (12.8. pp.); balkonų, lodžių įstiklinimas, fasado elementų pakeitimas, nesilpninant laikančiųjų konstrukcijų (12.9 pp.); architektūros detalių

pakeitimas (12.10 pp.); statinio bendrųjų, atskirųjų, vartotojo inžinerinių sistemų įrengimas, keitimas, šalinimas (12.11 pp.); kiti statybos darbai (jų tarpe apdailos darbai), atliekami nekeičiant, nešalinant, neįrengiant, nestiprinant ir nesilpninant laikančiųjų konstrukcijų (12.12 pp.).

Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad triukšmo šaltinių valdytojai, planuojantys statybos, remonto, montavimo darbus gyvenamosiose vietovėse, privalo ne vėliau kaip prieš 7 kalendorines dienas iki šių darbų pradžios pateikti savivaldybės institucijoms informaciją apie triukšmo šaltinių naudojimo vietą, planuojamą triukšmo lygį ir jo trukmę per parą, triukšmo mažinimo priemones. Atsakomybė už triukšmo valdymo įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių triukšmo valdymą, nevykdymas ar pažeidimas nustatyta Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 48 straipsnyje. Administracinių nusižengimų protokolus už pažeidimus nustatytus ANK 48 straipsnyje surašo savivaldybių administracijų pareigūnai (ANK 589 straipsnio 82 punktas).

Pažymėtina, kad Komisijoje nagrinėjamos bylos ribas apibrėžia suinteresuoto asmens kreipimasis ir viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas ar atlikti veiksmai. Komisija sprendžia dėl administracinio sprendimo ar veiksmų teisėtumo atsižvelgdama į tai, koks prašymas buvo paduotas institucijai ir kokį sprendimą turėjo teisę priimti institucija nagrinėdama jai paduotą prašymą, ar priimtas sprendimas atitinka aukštesnės galios teisės aktus, ar šis sprendimas priimtas surinkus pakankamai faktinių duomenų, ar nagrinėjant klausimą nebuvo pažeistos procedūrinės taisyklės, o kartu ir besikreipiančio asmens teisės.

Iš byloje pateikto pareiškėjo 2026 m. vasario 17 d. „Pareiškimo“ matyti, kad pareiškėjas kreipėsi į Inspekciją dėl vykdomų statybos darbų bute, adresu (*duomenys neskelbtini*), Kaune, nurodydamas, kad dėl jame vykdytų remonto darbų 2026 m. sausio 7 d. buvo pragręžta pareiškėjo buto siena, iškrito apie 11 cm betono gabalas. Pareiškėjas Inspekcijos prašė: „išsiaiškinti ir nubauti įmonę „(*duomenys neskelbtini*)“ už remonto darbų vykdymo reglamento pažeidimą.“ Pareiškėjas Komisijai paaiškino, inspekcijai pateiktu pareiškimu ir jame suformuluotais prašymais siekė, kad inspekcija įvertintų vykdomus darbus ir, nustačiusi pažeidimus dėl kurių buvo pažeista pareiškėjo buto siena, taikytu teisės aktuose numatytas poveikio priemones darbų vykdytojai įmonei „*Statybosai*“.

Išnagrinėjusi pareiškėjo kreipimąsi, Inspekcija nurodė, kad atlikti buto paprastojo remonto statybos darbus statybos leidimas neprivalomas, taip pat neprivaloma pranešti apie statybos pradžią. Remdamasi Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 9 punkto ir 31 straipsnio 3 dalies, taip pat Statybos įstatymo 52¹ straipsnio nuostatomis, Inspekcija informavo pareiškėją, kad jo pareiškimo nagrinėjimas nutraukiamas. Pažymėjo, kad Inspekcija tikrina ar statybos darbai vykdomi teisėtai, ar statybos darbams atlikti yra reikalingas statybą leidžiantis dokumentas, o kitų klausimų (defektų nustatymo, galimos žalos nustatymo bei atlyginimo ir pan.) nepriskirtų Inspekcijos kompetencijai, nenagrinėja.

Komisijos vertinimu, pareiškėjas nei Inspekcijai, nei Komisijai nenurodė aplinkybių ir neįrodinėjo, kad savo kreipimusi būtų siekęs individualaus pobūdžio administracinio sprendimo priėmimo būtent jo subjektyvių teisių atžvilgiu. Inspekcija, reaguodama į pareiškėjo kreipimąsi, atliko patikrinimą ir informavo pareiškėją apie atlikto patikrinimo metu nustatytas faktines aplinkybes, kuriomis remdamasi ir vadovaudamasi Inspekcijos veiklą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis, nusprendė nutraukti pareiškimo nagrinėjimą.

Iš pareiškėjo ginčijamo Sprendimo turinio ir atsakovės Inspekcijos byloje pateiktų įrodymų, kuriais remdamasi pastaroji padarė išvadas, nurodytas Sprendime, matyti, kad Inspekcija atliko patikrinimą bei vertinimą ir pateikė savo poziciją. Nagrinėjamu atveju pareiškėjas Sprendimą ginčija tik tuo aspektu, kad atsakovė Inspekcija nepasisakė dėl visų jo kreipimesi nurodytų aspektų ir nenustatė pažeidimų, netaikė poveikio priemonių, tačiau tai nesudaro pagrindo pripažinti Sprendimą neteisėtu, nes teisinis vertinimas – Inspekcijos, kuri pagal Priežiūros įstatymu priskirtą kompetenciją atlieka statybos valstybinę priežiūrą, diskrecija. Nėra jokio pagrindo įpareigoti atsakovę laikytis pozicijos, palankios pareiškėjui. Pagal pareiškėjo pareikštą skundo reikalavimą jo pažeistos teisės ar įstatymo saugomi interesai negali būti apginti (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. gegužės 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-414-556/2023).

Taigi pareiškėjas kreipėsi ne dėl individualaus (jo atžvilgiu) administracinio sprendimo, kuriuo būtų nustatomos konkrečios jo teisės ar pareigos, priėmimo, bet iš esmės inicijavo Inspekcijos kompetencijai priskirtą statybos valstybinės priežiūros procedūrą. Inspekcija tokį kreipimąsi išnagrinėjo, atliko patikrinimą vietoje ir pateikė pareiškėjui informaciją apie nustatytas aplinkybes bei padarytas išvadas. Iš bylos medžiagos matyti, kad Inspekcija neapsiribojo vien formaliu atsakymu ir pareiškėjo kreipimosi nenutraukė formaliai, jo iš anksto neišnagrinėjusi. Priešingai, 2026 m. kovo 3 d. buvo atliktas patikrinimas vietoje, o 2026 m. kovo 5 d. surašytas faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktas Nr. FAK-(*duomenys neskelbtini*). Nors atsiliepime ir pačiame akte dėl patikrinimo datos yra netikslumų, atsakovė aiškiai paaiškino, kad 2026 m. kovo 10 d. nurodyta data yra rašymo apsirikimas, o realiai patikrinimas atliktas 2026 m. kovo 3 d., aktas užregistruotas 2026 m. kovo 5 d. Komisijos vertinimu, šis netikslumas nagrinėjamu atveju nelaikytinas esminiu procedūriniu pažeidimu, nes jis nepaneigia paties patikrinimo fakto, jo turinio ir nesukelia pagrindo abejoti surinktų duomenų autentiškumu ar išvadų padarymo laiku.

Vadovaudamasi IAGNTĮ nustatyta kompetencija, Komisija šioje byloje vertina ne pačią faktinę kaimyninių butų remonto situaciją savaime, o tai, ar Inspekcija, nagrinėdama pareiškėjo kreipimąsi ir priimdama 2026 m. kovo 10 d. Sprendimą, veikė pagal nustatytą kompetenciją, ar surinko pakankamai duomenų ir tinkamai taikė aktualias teisės normas.

Nagrinėjamu atveju Komisija neturi pagrindo konstatuoti, kad Inspekcija būtų veikusi *ultra vires* (už jai įstatymais suteiktos kompetencijos ribų). Komisija sutinka su atsakovės pozicija, kad statybos valstybinė priežiūra neapima visų klausimų, susijusių su remonto darbų sukeltais padariniais privačiam asmeniui. Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nustatytas baigtinis statybos valstybinės priežiūros funkcijų sąrašas apima, be kita ko, statybos dalyvių veiksmų atitikties statybą reglamentuojantiems teisės aktams tikrinimą, statybos vykdymo teisėtumo tikrinimą ir asmenų skundų dėl statybos proceso nagrinėjimą, tačiau neapima civilinio pobūdžio klausimų, susijusių su žalos dydžio nustatymu, defektų kompensavimu ar privataus subjekto nubaudimu vien dėl jam pareikštų pretenzijų. Taigi pareiškėjo reikalavimas „*nubausti įmonę* „(*duomenys neskelbtini*)“ negalėjo būti tenkinamas vien pareiškėjo kreipimosi pagrindu, jeigu Inspekcija nenustatė jos kompetencijai priskirtų statybos teisės pažeidimų.

Komisija taip pat neturi pagrindo pripažinti, kad Inspekcija, kvalifikuodama nustatytus darbus kaip paprastąjį remontą, akivaizdžiai neteisingai taikė statybos teisę. Byloje nustatyta, kad patikrinimo metu buvo konstatuoti tokie darbai kaip elektros laidų keitimas, gipso įrengimas, sienų glaistymas ir dažymas, plytelių klojimas, grindų pakeitimas, santechnikos pakeitimas, o bendrosios inžinerinės sistemos nebuvo pertvarkytos. Statybos įstatymas paprastąjį remontą apibrėžia kaip statybą, kurios tikslas yra atnaujinti statinį jo nerekonstruojant ar kapitališkai neremontuojant, o STR 1.01.08:2002 12 punktą tokiai statybos rūšiai priskiria darbus, atliekamus nekeičiant, nešalinant, nestiprinant ir nesilpninant laikančiųjų konstrukcijų, taip pat tam tikrus angų išskirtimo darbus, kai jų matmenys neviršija atitvaros storio. Statybos įstatymo suvestinė redakcija galiojo ir 2026 m. kovo mėn., o 2025 m. lapkričio 18 d. pakeitimai, susiję su 24, 27 ir 27¹ straipsniais, buvo numatyti įsigaliooti tik 2026 m. lapkričio 1 d., todėl ginčo laikotarpiu pagrįstai buvo taikytinas ankstesnis reglamentavimas.

Pareiškėjas savo nesutikimą iš esmės grindžia tuo, kad buvo pažeista laikančioji siena, todėl, jo vertinimu, turėjo būti konstatuotas kapitalinis remontas arba bent jau su statyba susijusio viešojo intereso pažeidimas. Tačiau vien pareiškėjo teiginio, kad iš sienos iškrito maždaug 6 x 12 cm ar apie 11 cm betono gabalas, nepakanka daryti išvadą, jog buvo pakeistos, susilpnintos ar pertvarkytos statinio laikančiosios konstrukcijos Statybos įstatymo prasme. Byloje nėra pateikta statinio ekspertizės, specialisto išvados ar kitų objektyvių techninių duomenų, kurie leistų konstatuoti, kad dėl atliktų darbų kilo reali statinio griūties rizika ar buvo iš esmės pažeistas statinio mechaninis atsparumas ir pastovumas. Atvirkščiai, Inspekcija, atlikusi patikrinimą vietoje, tokios aplinkybės nenustatė, o pareiškėjas nepateikė objektyvių duomenų, paneigiančių šias Inspekcijos išvadas.

Dėl pareiškėjo argumento, kad nagrinėjamu atveju buvo pažeistas su statyba susijęs viešasis interesas, Komisija pažymi, kad Statybos įstatymo 52¹ straipsnyje toks interesas siejamas su įstatyme aiškiai įvardytomis vertybėmis, tarp jų galima statinių griūties rizika, architektūros kokybė,

visuomenės informavimu ir kitais visuomenės ar jos dalies interesais. Vis dėlto vien deklaratyvus teiginys apie viešojo intereso pažeidimą nepakankamas. Kad būtų pagrindas netaikyti Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 9 punkto, turi būti nustatytos aplinkybės, rodančios bent tikėtiną viešojo intereso pažeidimą. Nagrinėjamu atveju tokie duomenys byloje nepateikti: nėra techninės išvados apie avarijos ar griūties riziką, nėra duomenų apie bendrųjų inžinerinių sistemų pertvarkymą, nėra duomenų, kad atliekami darbai būtų tokio pobūdžio, kuriems būtinas projektas, leidimas ar pranešimas apie statybos pradžią. Todėl Inspekcijos išvada, kad šiuo atveju nėra nustatyta su statyba susijusio viešojo intereso pažeidimo, nelaikytina akivaizdžiai nepagrįsta.

Pareiškėjo argumentai dėl triukšmo valdymo, remonto darbų vykdymo savaitgalį ir pareigos registruoti darbus savivaldybėje taip pat nesudaro pagrindo panaikinti ginčijamą sprendimą. Byloje pareiškėjo pateiktas Kauno miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyriaus atsakymas patvirtina, kad dėl triukšmo valdymo reikalavimų pažeidimo jau pradėta administracinių nusižengimų teisena (ROIK (*duomenys neskelbtini*)). Tai reiškia, kad triukšmo kontrolės ir remonto darbų vykdymo laiko ribojimų klausimai sprendžiami kitų kompetentingų institucijų, o ne Inspekcijos vykdomos statybos valstybinės priežiūros procese. Todėl Inspekcija neprivalėjo šių aplinkybių vertinti kaip savarankiško pagrindo taikyti statybos priežiūros priemones pagal Priežiūros įstatymą.

Komisija taip pat atmeta pareiškėjo argumentus dėl nepakankamai išsamaus patikrinimo vien todėl, kad jo butas, jo manymu, buvo apžiūrėtas atmetinai arba kad nebuvo sulaukta kaimyninio buto savininko ar darbus vykdžiusios įmonės atstovo. Inspekcijos tikslas nagrinėjant pareiškėjo skundą buvo patikrinti, ar darbai kaimyniniame bute pagal jų pobūdį patenka į Inspekcijos priežiūros sritį ir ar nustatyti tokie pažeidimai, kurie sudarytų pagrindą taikyti statybos teisės priemones. Pats pareiškėjo nepasitenkinimas patikrinimo apimtimi ar rezultatu nepaneigia to, kad institucija atliko vietos apžiūrą, surašė aktą ir savo išvadas grindė objektyviai nustatytais aplinkybėmis. Komisija neturi pagrindo konstatuoti, kad Sprendimas buvo priimtas neatlikus jokio tyrimo ar nesurinkus minimalaus faktinio pagrindo.

Komisija pažymi, kad, kad ginčijamu Sprendimu Inspekcija nepaneigė pareiškėjo teisės kitais būdais ginti savo interesus. Priešingai, ji aiškiai nurodė, kad klausimai dėl galimos žalos, defektų nustatymo ir atlyginimo nėra priskirti jos kompetencijai, o civilinės teisės ginamos teisme. Byloje esantys pareiškėjo paaiškinimai, kad draudimo bendrovė žalą jau atlygino, iš esmės patvirtina, jog jo reikalavimai bent iš dalies susiję su privataus pobūdžio žalos atlyginimo ir techninės būklės vertinimo klausimais, o ne vien su statybos valstybine priežiūra. Tokios aplinkybės nepaneigia Inspekcijos Sprendimo teisėtumo.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija sprendžia, kad ginčijamas 2026 m. kovo 10 d. sprendimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) buvo priimtas kompetentingo viešojo administravimo subjekto, išnagrinėjus pareiškėjo kreipimąsi pagal Inspekcijai įstatymu suteiktą kompetenciją, surinkus pakankamą faktinį pagrindą ir taikant aktualias teisės normas. Pareiškėjas nepateikė pakankamų objektyvių duomenų, leidžiančių konstatuoti, kad Inspekcija neteisingai kvalifikavo darbus kaip paprastąjį remontą, nepagrįstai taikė Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 9 punktą ir 31 straipsnio 3 dalį ar nepagrįstai konstatavo, kad nenustatytas su statyba susijęs viešasis interesas. Vien tai, kad pareiškėjas siekia kitokio jo kreipimosi išnagrinėjimo rezultato, nesudaro pagrindo pripažinti Sprendimą neteisėtu.

Pažymėtina ir tai, kad viešojo administravimo subjektų (taip pat ir Inspekcijos) veikla, negali būti grindžiama ir vertinama tik formaliais kriterijais, ar pažodžiui atsakyta į keliamus klausimus, kas neatitiktų nei racionalumo, nei ekonomiškumo principų.

Atsižvelgdama į faktines bylos aplinkybes ir ginčo situacijos teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, kad Inspekcijos Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. kovo 10 d. sprendimas Nr. (*duomenys neskelbtini*) yra teisėtas ir pagrįstas, todėl pareiškėjo skundo jo nurodytais argumentais tenkinti nėra pagrindo. Pareiškėjo skundas atmetinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo A. Š. skundą dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. kovo 10 d. sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) panaikinimo atmesti kaip nepagrįstą.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė
Komisijos nariai

Lionela Gelmanienė
Beata Labutytė
Birutė Pranevičienė